

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2017-11-24
Besvaras senast
2017-12-06 kl. 12.00

Till miljöminister Karolina Skog (MP)

2017/18:326 Vetenskapliga bedömningar och glyfosat

Glyfosat är det vanligaste verksamma ämnet i växtskyddsmedel i Sverige och används främst för ogräsbekämpning på jordbruksmark. I Sverige finns i praktiken inga alternativ till glyfosat, varför dess tillåtlighet måste betraktas som avgörande för att över huvud taget kunna bedriva växtodling här.

EU:s kemikaliemyndighet (Echa) har i ett utlåtande slagit fast att det saknas vetenskapliga bevis för att klassa glyfosat som cancerframkallande. Även FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) och Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) har i olika rapporter dragit slutsatsen att glyfosat inte är cancerframkallande.

Trots detta röstade Sverige i den pågående EU-processen nej till en förlängning av tillståndet i tio år i den indikativa omröstning som hölls den 25 oktober. Vid den indikativa omröstningen den 9 november om en förlängning i fem år röstade Sverige dock ja. Att Sverige röstat på två diametralt olika sätt, med samma vetenskapliga slutsatser som grund, är mycket märkligt och föga förtroendeingivande.

När jag i samband med den första omröstningen ställde en fråga till miljöministern angående Sveriges ställningstagande fick jag ett svar som innehöll följande stycke:

”Regeringen anser att det är viktigt att respektera vetenskapliga bedömningar och att följa reglerna. Regeringen anser det också viktigt att ett godkännande kan vinna bred acceptans bland medlemsstater och bland medborgarna. Det är viktigt att vi tar den oro som finns kring miljörisker kopplat till glyfosat på allvar. Samtidigt behöver lantbrukare få tid att ställa om till alternativa metoder.”

Statsrådets svar är motsägelsefullt. Först skriver statsrådet att det är ”viktigt att respektera vetenskapliga bedömningar”, sedan att det är viktigt att ta den ”oro som finns” på allvar. Men om oron är obefogad och saknar grund i de vetenskapliga bedömningar som har gjorts av ansvariga myndigheter är det svårt att förstå det beskedet. Människor kan vara oroliga för både det ena och det andra och i stället för att bekräfta och förstärka obefogad oro vore det rimligt att regeringen klargör att oron saknar stöd i de vetenskapliga bedömningar som har gjorts.

Slutligen skriver statsrådet att lantbruket behöver ”få tid att ställa om till alternativa metoder”. Baserat på de vetenskapliga slutsatserna är det svårt att förstå på vilken grund regeringen förordar en sådan omställning.

Med anledning av detta vill jag fråga miljöminister Karolina Skog:

Anser ministern att beslut om exempelvis växtskyddsmedel helt ska baseras på en vetenskaplig bedömning eller inte, och om inte – vad ska den i så fall baseras på?

.....
Jonas Jacobsson Gjörtlér (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander